

Sygn. akt II C 653/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Łodzi II Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : Sędzia S.O. Mariola Kaźmierak

Protokolant: sekr. sąd. Julita Sielicka

po rozpoznaniu w dniu 3 września 2014 r. w Łodzi na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą w P.

przeciwko M. S.

o 1.609.913 zł.

1. zasądza od M. S. na rzecz (...) Bank S.A. z siedzibą w P. kwotę 1.500.000 zł (jeden milion pięćset tysięcy złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 43.699,50 zł (czterdzieści trzy tysiące sześćset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych, pięćdziesiąt groszy) z tytułu zwrotu kosztów procesu;

2. umarza postępowanie w pozostałym zakresie.

Sygn. akt IIC 653/14

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 19 marca 2013 roku, wniesionym w postępowaniu nakazowym, a skierowanym przeciwko Browarowi (...) Sp. z o.o. w Z. i M. S., powód (...) Bank S.A. w P. wniósł o zasądzenie solidarnie z weksla od pozwanych kwoty 1.609.912,92 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty, ponadto o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż jest posiadaczem weksla wystawionego przez pozwanego Browar (...) Sp. z o.o. w Z. w dniu 28 października 2011 roku na kwotę 1.609.912,92 zł. Weksel został poręczony przez pozwaną M. S.. Powód uzupełnił weksel stosownie do treści przepisu art. 10 prawa wekslowego oraz deklaracji wekslowej, następnie pismem z dnia 10 stycznia 2013 roku zawiadomił pozwanych o terminie wykupu weksla oraz wezwał do zapłaty. Mimo upływu terminu, weksel nie został wykupiony. (pozew, k. 1-3)

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym z dnia 28 marca 2013 roku Sąd Okręgowy w Poznaniu, w sprawie XII Nc 81/13 zasądził od pozwanych solidarnie całą dochodzoną pozwem należność wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 25 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 27.341,00 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu. (nakaz zapłaty, k. 25)

Od powyższego nakazu zarzuty w ustawowym terminie wniosła pozwana M. S., zaskarżając go w całości. Wniosła o zawieszenie postępowania z urzędu, wskazując, iż w dniu 8 lutego 2013 roku Sąd Rejonowy w Sieradzu w sprawie o sygn. akt V GU 41/12 ogłosił upadłość likwidacyjną pozwanego Browar (...) Sp. z o.o. w Z.. Podniosła także zarzut niewłaściwości miejscowej, argumentując, iż w niniejszej sprawie nie łączy jej z powódką umowa prorogacyjna, bowiem zgodnie z umową kredytu zapis o właściwość umowną został zawarty tylko pomiędzy powódką a pozwanym

Browarem, zatem uzasadniona jest ogólna właściwość miejscowa Sądu. Wobec czego pozwana wniosła o przekazanie sprawy do Sądu Okręgowego w Kaliszu właściwego z uwagi na miejsce zamieszkania pozwanej, bądź alternatywnie do Sądu Okręgowego w Sieradzu ze względu na siedzibę pozwanego Browaru albo w oparciu o postanowienia umowy do Sądu Okręgowego w Łodzi. Wniosła ponadto o uchylenie przedmiotowego orzeczenia, oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu zarzuciła powódce, iż nie dopełniła ona procedury związanej z przedstawieniem weksla do zapłaty, bowiem w pierwszej kolejności powinna przedstawić oryginał weksla do zapłaty trasatowi. Dopiero od chwili przedstawienia do zapłaty trasat popada w zwłokę, a także w zwłokę popadają inni dłużnicy wekslowi. W przedmiotowej sprawie natomiast powódka nie doręczyła pozwanemu Browarowi (...) Sp. z o. o. w Z. żadnej korespondencji w tym przedmiocie, nie umożliwiła także pozwanej zapoznania się z oryginałem weksla, celem zbadania jego treści i uprawnień formalnych, nie uczyniła również zadość obowiązkowi złożenia w terminie stosownego protestu do weksla z powodu jego niezapłacenia, zatem pozwana M. S. nie stała się dłużnikiem wekslowym, a roszczenie jest przedwczesne. (zarzuty, k. 30-31)

Zarzuty od powyższego nakazu wniósł także pozwany Browar (...) Sp. z o.o. w Z., zaskarżając go w całości. Wskazał, iż postanowieniem z dnia 8 lutego 2013 roku Sąd Rejonowy w Sieradzu ogłosił upadłość firmy Browar (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Z. obejmującą likwidację majątku dłużnika, zatem właściwym trybem dochodzenia wierzytelności jest zgłoszenie jej w trybie przewidzianym ustawą Prawo Upadłościowe i Naprawcze. Wobec czego pozwany wniósł o przekazanie sprawy Sędziemu Komisarzowi w Sądzie Rejonowym w Sieradzu, przed którym prowadzone jest postępowanie upadłościowe wskazanej spółki, bądź alternatywnie do Sądu Okręgowego w Łodzi właściwego z uwagi na wynikające z treści weksla miejsce płatności znajdujące się w Ł. przy ul. (...). Ewentualnie wniósł o zawieszenie postępowania z urzędu z uwagi na ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika oraz uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa w całości.

Pozwany zarzucił powódce niedopełnienie procedury związanej z przedstawieniem weksla do zapłaty, bowiem w pierwszej kolejności powinna przedstawić oryginał weksla do zapłaty jego wystawcy, który dopiero od tego momentu zobowiązany jest do uregulowania kwot nim objętych. Natomiast w aktach niniejszej sprawy brak jest dowodu doręczenia pozwanej spółce zawiadomienia o uzupełnieniu weksla. Ponadto powódka nie umożliwiła zapoznania się przez pozwanego z oryginałem weksla, celem zbadania jego treści i uprawnień formalnych posiadacza weksla. Tym samym w ocenie pozwanego roszczenie jest przedwczesne. Pozwany wskazał ponadto, że kwota zobowiązania wynikająca z zapisów uwidocznionych w księgach spółki wynosi 1.500.000 zł i różni się ona od wskazanej na przedmiotowym wekslu, natomiast powódka nie wyjaśniła jakie należności składają się na kwotę objętą wekslem uniemożliwiając tym samym weryfikację prawidłowości ich naliczenia. (zarzuty, k. 40-41)

Postanowieniem z dnia 20 maja 2013 roku, wydanym w sprawie XII Nc 81/13, Sąd Okręgowy w Poznaniu uchylił przedmiotowy nakaz zapłaty i zawiesił postępowanie w sprawie, w uzasadnieniu wskazując, iż w związku z ogłoszeniem upadłości likwidacyjnej pozwanego Browaru należało z urzędu, w oparciu o art. 174 § 1 pkt 4 k.p.c. zawiesić postępowanie. Ponieważ zawieszając postępowanie z urzędu uchyła się orzeczenia wydane po nastąpieniu zdarzeń powodujących zawieszenie, Sąd uchylił przedmiotowy nakaz zapłaty. (postanowienie, k. 54)

Sąd Apelacyjny w Poznaniu postanowieniem z dnia 17 lipca 2013 roku, w sprawie I Acz 1187/13, na skutek zażalenia powoda, uchylił zaskarżone postanowienie w części zawieszającej postępowanie w stosunku do pozwanej M. S., argumentując, iż współuczestnictwo w sporze pozwanego Browaru i jego poręczycielki M. S. nie ma charakteru współuczestnictwa jednolitego, wobec czego ogłoszenie upadłości likwidacyjnej tylko pozwanego Browaru nie stanowi podstawy do zawieszenia postępowania także w stosunku do drugiego pozwanego. (postanowienie, k. 128-129)

Pismem z dnia 13 grudnia 2013 roku do toczącego się postępowania wstąpił syndyk masy upadłości oraz wniósł o przekazanie sprawy w zakresie dotyczącym spółki Browar (...) Sp. z o. o. Sędziemu Komisarzowi w Sądzie Rejonowym w Sieradzu, przed którym prowadzone jest postępowanie upadłościowe. (pismo, k. 153)

Z uwagi na zgłoszenie przez powoda dochodzonej w niniejszym procesie wierzytelności w ramach postępowania upadłościowego pozwanego oraz przyjęciem, że została ona wciągnięta na listę wierzytelności, Sąd Okręgowy w Poznaniu postanowieniem z dnia 18 marca 2014 roku wydanym w sprawie XII NC 81/13 umorzył postępowanie przeciwko pozwanemu Browarowi (...) Sp. z o.o. w Z. w upadłości likwidacyjnej, a następnie postanowieniem z dnia 24 marca 2014 roku przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Łodzi jako miejscowo i rzeczowo właściwemu. (postanowienie, k. 161, k. 164)

W odpowiedzi na zarzuty pozwanej M. S. powódka wskazała, iż odpowiedzialność wekslowa pozwanej wynika z poręczenia weksla, a nie z jego trasowania. Weksel do wykupu został jej przedstawiony pismem z dnia 10 stycznia 2013 roku, które zostało odebrane w dniu 11 stycznia 2013 roku. Zatem pozwana miała czas by zapoznać się z treścią weksla i dokonać jego ewentualnego wykupu. Ponadto przepisy prawa wekslowego nie przewidują obowiązku załączenia do wezwania do wykupu weksla jego kopii. Ponadto powód szczegółowo wskazał, że na sumę wekslową w wysokości 1.609.912,92 zł składa się kwota 1.500.000,00 zł tytułem kapitału kredytu udzielonego Browarowi, kwota 21.019,58 zł tytułem odsetek umownych liczonych za okres od dnia 31 sierpnia 2012 roku do dnia 25 października 2012 roku, kwota 88.833,34 zł tytułem odsetek karnych liczonych za okres od dnia 26 października 2012 roku do dnia 24 stycznia 2013 roku oraz kwota 60 zł tytułem opłat i prowizji. (pismo procesowe, k. 185-188, k. 194-196)

Na rozprawie w dniu 3 września 2014 roku strona powodowa ograniczyła powództwo wobec pozwanej M. S. z uwagi na treść deklaracji wekslowej do kwoty 1.500.000 zł, w pozostałym zakresie cofnęła powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia, oświadczyła ponadto, że nie doszło do zaspokojenia powoda z masy upadłości. (protokół rozprawy z dnia 03.09.2014r., k. 213)

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 28 października 2011 roku w Ł. powód (...)Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w P. zawarł z pozwanym Browarem (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Z. umowę nr (...) o kredyt obrotowy, zgodnie z którą powodowy Bank udzielił kredytu w wysokości 1.500.000 zł na okres od dnia 28.10.2011 roku do dnia 26.10.2012 roku. Kredytobiorca zobowiązał się dokonać spłaty kredytu jednorazowo, w dniu 26.10.2012 roku w kwocie 1.500.000 zł. Zgodnie z postanowieniami § 5 przedmiotowej umowy kredyt został uruchomiony między innymi po wystawieniu dwóch weksli in blanco wraz z deklaracjami wekslowymi na rzecz (...)Bank S.A. oraz udzieleniu poręczenia według prawa wekslowego przez pozwaną M. S..

(okoliczności niesporne)

Jako zabezpieczenie powyższej umowy pozwany Browar (...) Sp. z o. o. w dniu 28 października 2011 roku wystawił weksel in blanco. Pozwana M. S. poręczyła za wystawcę weksla. Do niniejszego weksla, również w dniu 28 października 2011 roku została zawarta deklaracja wekslowa. Zgodnie z jej ustaleniami weksel mógł zostać wypełniony przez powoda na kwotę 1.500.000 zł wraz z odsetkami, prowizją i innymi kosztami z tytułu kredytu obrotowego udzielonego zgodnie z umową nr (...), z tym, że weksel miał być płatny najpóźniej do dnia 2 listopada 2015 roku.

Odpowiedzialność M. S. z weksla jako poręczyciela solidarnego za wystawcę weksla in blanco Browar (...) Sp. z o.o. została ograniczona do kwoty 1.500.000 zł wraz z odsetkami, prowizją i innymi kosztami. Zgodnie z postanowieniami deklaracji zawiadomienie wystawcy weksla o jego wypełnieniu miało nastąpić listem poleconym wysłanym przynajmniej siedem dni przed terminem płatności. Uzgodniono także, iż w razie wypełnienia weksla przez powodowy Bank miał on zawiadomić będąca poręczycielem pozwaną M. S., na równi z wystawcą weksla, na siedem dni przed terminem płatności. Niniejsza deklaracja została podpisana przez Prezesa Zarządu P. S. reprezentującego Browar (...) Spółkę z o. o. oraz pozwaną M. S..

(weksel, k. 6, poręczenie, k. 7, deklaracja wekslowa, k. 8)

Powód wypełnił weksel na kwotę 1.609.912,92 zł, wskazując w nim termin zapłaty na dzień 24 stycznia 2013 roku, a następnie pismem z dnia 10 stycznia 2013 roku zawiadomił pozwanych o wyznaczeniu terminu płatności weksla i

wezwał do zapłaty wskazanej kwoty. Pismo zostało wysłane listami poleconymi i odebrane przez pozwanego Browar (...) Sp. z o.o. w dniu 24 stycznia 2013 roku, a przez pozwaną M. S. w dniu 11 stycznia 2013 roku.

(wezwanie do wykupu, k. 189, potwierdzenia odbioru, k. 190)

Mimo upływu terminu weksel nie został wykupiony.

(okoliczność niesporna)

Postanowieniem z dnia 8 lutego 2013 roku Sąd Rejonowy w Sieradzu w sprawie V GU 41/12 ogłosił upadłość pozwanego Browar (...) Spółki z o.o. w Z. obejmującą likwidację jego majątku.

(okoliczność niesporna)

Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o załączone do akt dokumenty, których autentyczności żadna ze stron nie kwestionowała.

Sąd w oparciu o przepis art. 302 k.p.c. pominął dowód z przesłuchania pozwanej, nie stawiała się ona bowiem na rozprawę w dniu 3 września 2014 roku bez usprawiedliwienia, mimo iż została wezwana do osobistego stawiennictwa pod rygorem pominięcia dowodu z jej zeznań w razie nieusprawiedliwionej nieobecności.

Sąd oddalił wniosek dowodowy pełnomocnika strony pozwanej zawarty w piśmie z dnia 23 czerwca 2014 roku o przesłuchanie świadków M. J. i P. S. na okoliczność, czy powódka przedstawiła oryginał weksla do zapłaty pozwanemu Browarowi oraz czy umożliwiła pozwanej M. S. zapoznanie się nim. Pełnomocnik powoda przyznał bowiem, że pozwana M. S. nie stawiała się u powoda w celu zapoznania się z oryginałem weksla oraz potwierdził, iż nie został on przesłany stronie pozwanej. Przedmiotowy wniosek zatem jako powołany na okoliczności bezsporne w oparciu o art. 217 § 3 k.p.c. podlegał oddaleniu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Roszczenie strony powodowej zasługuje na uwzględnienie w całości.

Bezspornym było w niniejszej sprawie, iż pozwana M. S. poręczyła weksel in blanco, a następnie w dniu 28 października 2011 roku podpisała deklarację wekslową na zabezpieczenie roszczeń wynikających z umowy nr (...) o kredyt obrotowy.

Weksel in blanco to weksel niezupełny w chwili wystawienia. Jest to więc taki weksel, któremu brak wszystkich lub niektórych istotnych cech weksla, a co do którego istnieje porozumienie między wystawcą weksla, a osobą, której wystawca wręczył weksel do późniejszego uzupełnienia. W chwili wręczenia innej osobie weksel taki musi zawierać co najmniej podpis wystawcy. Wszystkie inne elementy mogą zostać uzupełnione przez aktualnego posiadacza weksla.

Do weksla in blanco może być dołączone porozumienie wekslowe, najczęściej nazywane deklaracją wekslową, w której zawarte są warunki wypełnienia weksla.

Możliwość zabezpieczenia zapłaty weksla przez poręczenie przewiduje art. 30 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 r. - Prawo wekslowe (Dz. U. Nr 37, poz. 282 z późn. zm.), zgodnie z którym zapłatę weksla można zabezpieczyć poręczeniem wekslowym (aval) co do całości sumy wekslowej lub co do jej części. Zobowiązanie poręczycieli, oparte na przepisach prawa wekslowego określa deklaracja wekslowa, wyrażająca wolę stron w przedmiocie zakresu i wysokości zabezpieczenia zapłaty (wyrok SN z dnia 12maja 1980 roku, IV PR 128/80, LEX nr 8234).

W niniejszej sprawie zgodnie z ustaleniami deklaracji wekslowej odpowiedzialność pozwanej została ograniczona do kwoty 1.500.000 zł.

Natomiast w myśl art. 47 powołanej ustawy, kto weksel wystawił, przyjął, indosował lub zań poręczył, odpowiada wobec posiadacza solidarnie. Posiadacz może zatem dochodzić roszczeń przeciw jednemu, kilku lub wszystkim dłużnikom bez potrzeby zachowania porządku, w jakim się zobowiązali.

Wskazać tutaj należy, iż podstawową funkcją weksli in blanco jest ich funkcja gwarancyjna, gdyż przede wszystkim taki weksel wystawiany jest na zabezpieczenie roszczeń jednej ze stron określonego stosunku prawnego, zarówno istniejących w chwili wystawienia weksla, jak i mogących powstać później.

Pozwana nie zarzuciła wypełnienia weksla niezgodnie z deklaracją wekslową, w pierwszej kolejności postawiła natomiast powódce zarzut, iż nie dopełniła ona procedury związanej z przedstawieniem weksla do zapłaty zgodnie z art. 103 prawa wekslowego w zw. z art. 38 prawa wekslowego, bowiem w ocenie pozwanej powódka jako posiadacz weksla powinna najpierw przedstawić jego oryginał do zapłaty trasatowi. Dopiero od tej chwili trasat popada w zwłokę, w zwłokę popadają także inni dłużnicy wekslowi. Z tej przyczyny pozwana nie stała się dłużnikiem wekslowym, a roszczenie jest przedwczesne.

Zgodnie z treścią art. 38 prawa wekslowego posiadacz weksla, płatnego w oznaczonym dniu albo w pewien czas po dacie lub po okazaniu, powinien przedstawić go do zapłaty bądź w pierwszym dniu, w którym można wymagać zapłaty, bądź w jednym z dwóch następnych dni powszednich.

Jak już wyżej zostało wskazane zobowiązanie pozwanej wynika z faktu udzielenia poręczenia na wekslu, natomiast wobec treści art. 47 prawa wekslowego i w świetle istoty odpowiedzialności solidarnej dłużników wezwanie do zapłaty z pominięciem dłużnika głównego nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok s. apel. w Warszawie z dnia 06 września 2005 roku, VI ACa 366/05, OSA 2006/5/15) Stosownie zaś do art. 104 prawa wekslowego odpowiedzialność wystawcy weksla własnego jest taka sama, jak akceptanta weksla trasowanego, a zgodnie z art. 32 prawa wekslowego, poręczyciel wekslowy odpowiada tak samo, jak ten za kogo poręczył.

Wobec powyższego nie sposób podzielić stanowiska pozwanej, iż powódka w pierwszej kolejności powinna przedstawić weksel do zapłaty pozwanemu Browarowi.

Odnosząc się do zarzutu podniesionego przez pozwaną, iż powódka nie umożliwiła jej zapoznania się z oryginałem weksla, celem zbadania jego treści i uprawnień formalnych oraz nie załączyła do wezwania do wykupu weksla jego kopii, ani odpisu, wskazać należy, iż pismem z dnia 10 stycznia 2013 roku pozwana została poinformowana o wypełnieniu weksla i wyznaczeniu terminu płatności na dzień 24 stycznia 2013 roku. Niniejsze pismo zostało odebrane przez pozwaną w dniu 11 stycznia 2013 roku, miała ona zatem możliwość sprawdzenia weksla oraz zapoznania się z jego treścią w siedzibie pozwanego Banku, gdzie weksel się znajduje, jednak pozwana z tej możliwości nie skorzystała.

Prawo wekslowe nie wymaga jakiejś specjalnej formy lub sposobu przedstawienia weksla do zapłaty. Spełnienie przewidzianego w powołanym przepisie wymogu przedstawienia weksla do zapłaty nie łączy się z koniecznością jego fizycznego okazania dłużnikowi. Wystarczające jest bowiem stworzenie realnej możliwości zapoznania się z oryginałem weksla w miejscu jego płatności. (wyrok s. apel. w Łodzi z 28 sierpnia 2013 roku, I ACa 1368/12, LEX nr 1363276). Wskazać także należy, iż przepisy prawa wekslowego nie nakładają na posiadacza weksla obowiązku załączenia do wezwania do wykupu weksla jego kopii bądź odpisu.

Mając na uwadze powyższe rozważania, przedstawienie weksla do wykupu pozwanej nastąpiło w sposób prawidłowy, wobec czego zarzut pozwanej należało uznać za niezasadny.

Pozwana zarzuciła ponadto, iż powódka nie uczyniła zadość obowiązkowi złożenia w terminie stosownego protestu do weksla z powodu jego niezapłacenia. Natomiast w myśl art. 104 i art. 53 prawa wekslowego wystawca weksla własnego odpowiada w charakterze dłużnika głównego, wobec czego odpowiedzialność jego jest niezależna od tego, czy dokonano protestu. Skoro poręczyciel wekslowy zgodnie z art. 32 prawa wekslowego odpowiada za wystawcę tak

jak wystawca, to również odpowiedzialność tego poręczyciela nie jest uzależniona od dokonania protestu. (wyrok SN z dnia 7 września 1964 r., II CR 147/64, OSNC 1965/11/186, Lex 270)

Mając na uwadze powyższą argumentację oraz fakt, iż należność nie została uregulowana, należało uznać żądanie pozwu za uzasadnione.

Zasądzając odsetki ustawowe Sąd miał na uwadze brzmienie art. 359 § 1 k.c. oraz art. 481 § 1 k.c. Zgodnie z powołanymi przepisami odsetki od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy, gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia sądu lub z decyzji innego właściwego organu (art. 359 § 1 k.c.). Jeżeli jednak dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (art. 481 § 1 k.c.).

W niniejszej sprawie pozwana M. S. pismem z dnia 10 stycznia 2013 została wezwana do zapłaty, przy czym termin płatności oznaczono na dzień 24 stycznia 2013 roku. Powód domagał się odsetek ustawowych od dnia 25 stycznia 2013 roku, a zatem roszczenie powoda jako zasadne, podlegało uwzględnieniu.

Na rozprawie w dniu 3 września 2014 roku, w związku z zapisami deklaracji wekslowej, powód ograniczył powództwo wobec pozwanej M. S., w pozostałym zakresie cofając powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia.

Zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego, aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Sąd uznając cofnięcie pozwu za dopuszczalne, nie było bowiem sprzeczne z prawem, z zasadami współżycia społecznego, ani nie zmierzało do obejścia prawa, w oparciu o art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 i 4 k.p.c. umorzył postępowanie w tym zakresie.

Biorąc pod uwagę powyższe, a także mając na względzie, iż postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 20 maja 2013 roku nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym w dniu 28 marca 2013 roku został uchylony w całości, tutejszy Sąd w punkcie 1 wyroku zasądził od pozwanej M. S. na rzecz powódki kwotę 1.500.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o art. 100 k.p.c. zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów, w myśl której każdą ze stron obciążają koszty odpowiednio do wysokości, w jakiej zostały poniesione, oraz stosownie do wyniku postępowania.

Należy tutaj wskazać, iż pozwana M. S. postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia 2 czerwca 2014 roku została zwolniona od kosztów sądowych w całości. (postanowienie, k. 180)

Strona powodowa pierwotnie wniosła o zasądzenie kwoty 1.609.913 zł, modyfikując następnie swoje stanowisko, ostatecznie wniosła o zasądzenie od pozwanej kwoty 1.500.000 zł, cofając powództwo w pozostałym zakresie. Zatem przegrała w 6,8% i w takim zakresie powinna ponieść koszty procesu. Łącznie koszty postępowania w niniejszej sprawie wyniosły 54.631,44 zł. Strona powodowa poniosła koszty w wysokości 47.414,44 zł. Na wskazaną kwotę złożyła się opłata od pozwu w kwocie 20.124 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 7.200 zł ustalone zgodnie z par. 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U z 2013r., poz. 490 z późn. zm.), opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, poniesione koszty podróży pełnomocnika z P. do siedziby Sądu Okręgowego w Łodzi w kwocie 373,44 zł, opłata sądowa od wniesionego zażalenia w wysokości 16.100 zł, koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym w wysokości 3.600 zł ustalone zgodnie z par. 12 ust. 2 pkt 2 w.w. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości. Sąd uznał za celowe koszty poniesione przez pełnomocnika powódki na dojazd do siedziby Sądu. Pełnomocnik, podobnie jak strona, którą reprezentuje ma siedzibę swej kancelarii w P., a zatem w miejscowości oddalonej od siedziby sądu o ponad 200 km. Sprawa jest rozpoznawana przez tut. Sąd na zarzut pozwanej. Dlatego też Sąd uznał, iż koszty te są celowe (por. post. S.N. z 25.10.2012 r, IVCZ 109/12, Legalis). Nie budzi również wątpliwości sposób wyliczenia

tychże kosztów wedle zasad zwrotu zryczałtowanych kosztów podróży obowiązujących na podstawie Rozporządzenia Ministra Transportu z 23.10.2007 roku (DZ.U. Nr 201, poz. 1462) i wynoszących 0,8358 za 1 km.

Pozwana poniosła natomiast koszty w łącznej wysokości 7.217 zł, na które złożyły się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 7.200 zł oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Powódka przegrała niniejszy proces w wysokości 6,8%, powinna ponieść koszty w wysokości 3.714,94 zł, pozwana przegrała proces w 93,2% zatem powinna ponieść koszty w wysokości 50.916,50 zł. Koszty poniesione przez stronę powodową wyniosły 47.414,44 zł, wobec czego Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 43.699,50 zł ($47.414,44 \text{ zł} - 3.714,94 \text{ zł} = 43.699,50 \text{ zł}$).